

A Kúria a dr.Lóczi Gabriella ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Kiss Klára Viktória ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Fővárosi Bíróságnál 40.P.25.840/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.800/2011/6. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről 25. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 20.000 (Húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, és térítsen meg az államnak külön felhívásra 189.000 (Egyszáznolcvankilencezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

A felperes tulajdonában lévő gépkocsit ismeretlen tettes 2008. december 10-én szám alatti ház elől ellopta, amelyre a felek között MULTI CASCO Plus biztosítási szerződés volt hatályban.

A felperes módosított keresetében 6.385.000 forint és ennek 2009. március 25. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére kérte az alperes kötelezését a 2007. szeptember 27-én megkötött casco szerződés alapján.

Az alperes elsődlegesen a kereset elutasítását kérte a casco szerződés 7.4.4. pontjában írt mentesülési ok bekövetkezése miatt, mert a lopást követően a felperes a forgalmi engedéllyel nem tudott elszámolni, az a gépkocsiban maradt, másodlagosan pedig emiatt az alperesre terhesebb 70-30%-os kármegosztás alkalmazását kérte.

Az elsőfokú bíróság kijavított ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 6.300.000 forintot, ennek 2009. március 25. napjától járó késedelmi kamatát és 693.000 forint perköltséget. Megállapította, hogy a Ptk. 556. §-a (1) bekezdése taxatív módon sorolja fel a biztosító mentesülésének eseteit, és ennek alapján az alperesnek kellett bizonyítani, hogy a felperes szándékos, vagy súlyosan gondatlan magatartást tanúsított és magatartása okozati összefüggésben áll a lopással. A gépjárműben

hagyott forgalmi engedély a bekövetkezett káreseménnyel, a gépjármű eltulajdonításával nincs okozati összefüggésben, az a gépjármű eltulajdonítását nem tette lehetővé, a biztosító kockázatát nem fokozta, a lopás valószínűségét sem növelte, de annak végrehajtását sem könnyítette meg. Az adott esetben azt sem bizonyította az alperes, hogy a gépjármű forgalmi engedélye az autóban maradt, csak azt lehetett megállapítani, hogy a felperes nem tudott elszámolni a forgalmi engedéllyel, ezért az alperes csak feltételezi, hogy az a gépkocsiban maradt.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság a jogerős ítéletet helybenhagyta. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg. A biztosító szolgáltatása teljesítése iránt indított perben a biztosító mentesülését jelentő körülmények bizonyítása az alperes kötelezettsége volt, a tények bizonyíthatatlansága az alperes terhére volt értékelendő. Egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával abban, hogy a gépjármű okmányainak a járműben hagyása a biztosítási esemény bekövetkezése szempontjából közömbös, az eltulajdonítás valószínűségét nem növeli, ez a magatartás a kárenyhítési kötelezettség elmulasztásának minősül; megkönnyíti a járműnek a lopás helyszínéről való eltávolítását, lehetővé teszi a forgalomban való részvételét és megnehezíti a bűncselekmény felderítését. Az adott esetben kétséget kizáró módon csupán annyi volt megállapítható, hogy a felperes a biztosítási eseményt követően a forgalmi engedéllyel nem tudott elszámolni. A felperes nem tett olyan nyilatkozatot, miszerint a forgalmi engedély a járműben maradt. Az alperes nem tudta bizonyítani a felperes kárenyhítési kötelezettségének elmulasztását, ezzel a kár bekövetkeztében való közrehatását, ezért helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor az alperest kármegosztás alkalmazása nélkül marasztalta.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet és abban kármegosztás alkalmazásával az alperes marasztalását 4.410.000 forintra kérte leszállítani. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a helyesen megállapított tényállásból helytelen jogi következtetést vont le, ezért az téves és jogszabálysértő, a Ptk. 227. § (1), a Ptk. 318. § (1) és a Ptk. 340. § (1) bekezdésébe ütközik. A jogerős ítélet megállapította, hogy a felperes a gépjármű forgalmi engedélyével nem tudott elszámolni, azonban emiatt kármegosztást nem alkalmazott, holott az a Ptk. 340. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Ptk. 556. § (3) bekezdésére és a biztosítási szabályzat 8. pontjában foglaltakra kármegosztás alkalmazását teszi lehetővé. A kármegelőzés körében minden gépjármű tulajdonostól elvárható, hogy a gépjármű eltulajdonítását, újraértékesítését ne könnyítse meg, a forgalmi engedélynek a gépkocsiban hagyása pedig ezt eredményezi. Tévesen állapította meg a jogerős ítélet, hogy annak bizonyítása, hogy a gépjármű forgalmi engedélye nem a gépjárművel együtt került

eltulajdonításra, az alperest terheli, ezért a jogerős ítélet a Pp. 164. §-ba is ütközik.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Tény, hogy a felek között a káresemény időpontjában érvényes és hatályos casco biztosítási szerződés volt, amely az ellopott gépkocsira vonatkozott. Nem volt vitás, hogy 2008. december 10-én a gépkocsi ellopásával a biztosítási esemény bekövetkezett. Az alperes védekezésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban már csak az volt a vitás, hogy az a körülmény, hogy a gépkocsi ellopását követően a felperes a forgalmi engedélyt nem tudta bemutatni az alperesnek az alapot ad-e a kármegosztás alkalmazására.

Arra helyesen hivatkozott az alperes a felülvizsgálati kérelmében - és ezt a jogerős ítélet is megállapította -, hogy a felülvizsgálati bíróság több eseti döntésében megállapította, hogy a forgalmi engedélynek a gépjárműben való hagyása a kárenyhítés, illetve kármegelőzési kötelezettség megszegésének minősül. Az adott esetben a felperes nem ismerte el, hogy a forgalmi engedélyt a gépkocsiban hagyta, az a biztosítási esemény bekövetkezésekor az autóban volt. Miután az alperes maga hivatkozott a saját érdekében a felperesnek a Ptk. 340. § (1) bekezdését sértő felróható magatartására, a bizonyítási kötelezettség e tekintetben a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése szerinti eljárási szabályból következően őt terhelte, neki kellett bizonyítani, hogy a felperes felróható magatartásával megsértette az őt terhelő kárenyhítési kötelezettségét. A jogerős ítélet a Pp. 164. § (1) bekezdésének szabályát jól alkalmazta, annak megsértésére a felülvizsgálat alap nélkül hivatkozik.

A jogerős ítélet helyesen értékelte az e körbe eső bizonyítékokat, így a felperes előadását, aki a biztosítási esemény bekövetkezését követően nem tett olyan nyilatkozatot, hogy a forgalmi engedély a gépkocsiban maradt volna, erre utaló más bizonyíték sem merült fel, így jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy az alperes nem tudta bizonyítani a felperes ezzel kapcsolatos felróható magatartását. Helyesen állapította meg a jogerős ítélet azt is, hogy kármegosztásra - a biztosítónak a fizetési kötelezettség alóli részbeni mentesülésére - az adott esetben nem kerülhet sor, mert csak azt lehetett megállapítani, hogy a felperes a gépkocsi ellopását követően a forgalmi engedéllyel nem tudott elszámolni, azt azonban kétséget kizáró módon nem lehetett megállapítani, hogy az a gépkocsiban maradt volna, az alperes az erre vonatkozó

állítását nem tudta bizonyítani.

Az alperes által felhívott eltérő tényálláson alapuló más ügyben hozott döntés az adott esetre nem alkalmazható.

A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő, ezért a Kúria a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül hozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperest a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére, míg a felülvizsgálati illeték viselésére vonatkozó rendelkezés a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2012. június 13.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Almásy Mária s.k. előadó bíró, Dr. Erményi Lajos s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

kúriai tisztviselő

HM